

XXXII.

Ex Reg. in
decr. Brev.

Avocatio Cause, & Commissio Nuncio Hispaniarum, quatenus deleget tres Personas Regi Hispaniarum gratas, & partibus non suspectas, ad causam inter Archiepiscopum Burgen., & Abbatem de Covarruvias, ac Fiscum Camera Apostolicæ super Jurisdictione in Abbatiam, illiusque causis civilibus, & criminalibus, ac Beneficialibus definiendam.

Dilecto filio nostro, & Apostolicæ Sedis in Hispaniarum Regnis Nuncio.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

¶ Lito jamdiu pendente inter Archiepiscopum Burgen., Abbatem de Covarruvias, & Fiscum Camera Apostolicæ.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, quod cum in Romana Curia diu questionis materia controversa fuerit inter Ven. Fratrem nostrum Archiepiscopum Burgen., & dilectum filium Abbatem de Covarruvias, ac Fiscum Camera nostræ Apostolicæ super Jurisdictione in Abbatiam prædictam, illiusque loca in causis tam civilibus, quam criminalibus, matrimonialibus, beneficialibus, & aliis cujuscumque generis, & facultate visitandi, & aliis quibuscumque ad ordinariam Jurisdictionem pertinentibus, quam idem Abbas ad se tamquam Ordinarium dictorum locorum spectare asserit, una videlicet civilis, quæ alias coram Palatii nostri causarum Auditoribus, & deinde coram S. R. E. Cardinalibus Concilii Tridentini interpretibus in prima instantia. Altera vero criminalis coram nostro Camera Apostolicæ generali Auditore, sive ejus in criminalibus Locumtenente in vim appellationis in secunda instantia introductæ extiterint, in quibus, ut accepimus, multa hinc inde deducta, & producta fuerint, quæ forte dubitari possint, an sint in forma probanti. Quare si processus de novo fabricandi essent, graves expensæ utrinque forent subeunda, idem Rex, qui tam ipsius Ecclesiæ Patronus existit, significari Nobis curavit se pro ipsorum Archiepiscopi, & Abbatis quiete, & ut quamprimum discordiis, & controversiis hujusmodi finis imponatur, summopere cupere, causas omnes prædictas tibi committi ad effectum subdelegandi aliquas in dignitate Ecclesiastica constitutas personas, quæ omni, & quacumque appellatione remota, ac minori, qua fieri poterit, impensa, causam, & causas, ac Controversias hujusmodi tam civiles, quam criminales sine debito terminent.

Clemens eam Nuncio Apostolico committit, qui tres personas Regi gratas constituit.

§. 2. Nos igitur præmissis attentis, ejusdemque Regis supplicationibus inclinatis, omnes causas, & controversias prædictas haurum serie ad Nos avocantes, tibi per præsentem committimus, & mandamus, quatenus

tres Ecclesiasticas personas eidem Regi gratas, & acceptas, ac partibus non suspectas, deleges, quæ causas omnes prædictas cum omnibus suis incidentiis, dependentiis, emergentibus, annexisque, & connexis, ac toto negotio principali, & singulas, & quacumque controversias inter Archiepiscopum, & Abbatem, & Fiscum Camera Apostolicæ prædictos, ejusdemque Archiepiscopi Provisores, & alios Officiales tam civiles, quam criminales conjunctim audiant, cognoscant, sineque debito terminent summarie, simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura Judicii, etiam omni, & quacumque appellatione remota cum potestate citandi, & sub Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis etiam pecuniariis ejus arbitrio moderant., & applican. inhibent., omniaque alia, & singula facient., dicen., geren., exercen., & exequen., quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna, ac inobediens declaran., aggravan., reaggravandi, interdicen., auxiliūque brachii secularis invocan., præmissis, Constitutionibusque, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis non obstantibus quibuscumque. Provisore, quod pendentes coram prædictis Judicibus, ut præfertur, deputan. controversiis hujusmodi sub indignationis nostræ, ac censuris Ecclesiasticis nihil profus innovetur, ac si causæ in Romana Curia, & coram eisdem Cardinalibus, & Auditore penderent, & ab ipsis advocata non essent.

§. 3. Decernentes etiam pro minori partium impensa, ut neutra pars ad transportationem Jurium, & Actorum in Romana Curia factorum, & productorum teneatur, sed Judices in causa, & causis hujusmodi, procedere possint cum Juribus, & munimentis, quæ per unam, sive per alteram partem fuerint præsentata, seu prout eis placuerit, transportata.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die ultima Augusti 1592. Pontificatus nostri Anno I.

Clausula.

Dat. die 31. Augusti 1592. Anni.

XXXIII.

Exemptio Congregationis B. Mariæ Fulienfis a jurisdictione omnium aliorum Prælatorum Ordinis Cisterciensis Monachorum S. Benedicti.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis nostri muneris ratio postulat, ut Religiosorum statui, & profectui, quantum in Domino possumus, libenter prospiciamus.

§. 1. Nuper siquidem per alias nostras literas dilecto filio Magistro Alexandro de Francisca, Ordinis Fratrum Prædicatorum Vicario Generali Congregationis Reformatæ Beate Mariæ Fulienfis, Cisterciensis Ordinis, Assessorem deputaveramus, notnulla

Exordium.

Edictio statutorum pro reformatione hujus Congregationis.

Exemptio eisdem a jurisdictione Generalium, & aliorum Prælatorum Ord. Cisterciensis.

nulla statuta, tunc expressa, pro bono dictæ Congregationis regimine condendi facultatem concessimus, prout in ipsis literis in simili forma Brevis expeditis latius continetur. Qui quidem Magister, ut accepimus, nonnulla statuta condidit, & alia quædam pro Reformatione, & prospero statu ejusdem Congregationis statuit, & adhuc juxta facultates illi per nos attributas, Reformationi hujusmodi prudenti solitudine incumbit.

§. 2. Nos autem, dum præmissa sunt, dictæ Congregationis, illorumque Abbatum, & Monachorum, ut majori cum quiete, ac spiritu fervore, juxta eorum Regularia Instituta, Altissimo gratum exhibeat famulatum, statui opportunum providere volentes; Motu proprio non ad aliquos nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostrâ mera liberalitate, ac certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationem prædictam Fuliensem, ejusque Vicarium Generalem, Abbatemque, & Monachos Monasterii Beate Mariæ Fulienfis, in quo primum hujus Congregationis Regularis Observantia, & Reformatio introducta extitit, aliosque universos eorum Abbates, Monachos, & Religiosos, eorumque Monasteria, Domos, Conventus, Grancias, Loca, & bona quæcumque præsentia, & futura, atque ad ea quomodolibet spectantia, & pertinentia, & quæ deinceps ad ea spectabunt, & pertinebunt, illis concedentur, vel ad ea devolventur, ab omni superioritate, jurisdictione, gubernio, regimine, administratione, subjectione, obedientia, visitatione, correctione, & emendatione Cistercii, Claravallensis, & aliorum nunc, & pro tempore existentium Generalium, ac Morimondensis, & aliorum Abbatum, Prælatorum, Superiorum, ejusdem Ordinis Cisterciensis, quacumque auctoritate fungentium, & functorum, & quantumvis amplissimis privilegiis, & facultatibus utentium, & usurorum, auctoritate Apostolica tenore præsentium, perpetuo eximimus, & liberamus, ita ut nullam omnino jurisdictionem, facultatem, & auctoritatem in dictam Congregationem, Abbates, Monachos, Religiosos, Monasteriaque, & loca, atque bona illius habere, exercere, aut pretendere dicti Generales, & alii Abbates, & Prælati Ordinis Cisterciensis, aliquo tempore possint, minusque in rebus, & negociis ejusdem Congregationis aliquo pacto se ingerere, aut immiscere valeant.

Receptio Cisterciensis sub Sedis Apostolicæ protectione.

Elargitio omnium privilegiorum Ordinis Cisterciensis.

§. 3. Ipsamque Congregationem Fuliensem, ejusque Vicarium Generalem, necnon Abbatem, Monachos, Religiosos, Monasteria, Domos, Loca, res, & bona prædicta, sub immediata Nostra, & Sedis Apostolicæ protectione, regimine, subjectione, gubernatione, obedientia, recipimus, & subjicimus.

§. 4. Illis tamen, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, indulgentiis, aliisque gratis, tam spiritualibus, quam temporalibus, eidem Ordini Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

Cisterciensis, in genere, vel in specie quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac nos, & Apostolicam Sedem, ac Legatos etiam de Latere, nec non etiam quoscumque Reges, Imperatores, ac Principes seculares concessis, vel in futurum concedendis, æque, ac alii dicti Ordinis Cisterciensis Monachi, & Religiosi, sine aliqua prorsus differentia, uti, & gaudere, ac frui libere, & licite possint, valeant ac debeant.

§. 5. Nec propterea ad alia dicti Ordinis Cisterciensis instituta Monachi d. Congregationis Fulien. teneantur, vel obligentur, sed tantum Regularem Observantiam prædictam, & Constitutiones per nos dictumque Alexandrum declaratas, postquam editæ, & per nos confirmata fuerint, seu imposterum per Fratres dictæ Congregationis edendas, & statuendas, ac per nos, & dictam Sedem confirmandas, observare teneantur, auctoritate Apostolica, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus, illisque, si opus sit, ea omnia communicamus, & extendimus.

§. 6. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, expressèque interdicentes Abbati Cisterciensis Ordinis Generali, ac aliis Abbatibus, & Prælati prædictis, ne ullo umquam tempore se in gubernio, regimine, administratione, visitatione, correctione, & reformatione Congregationis prædictæ, illiusque Religiosorum, aliquo modo intromittere, ac tam ipsis, quam aliis Monachis, & Religiosis ejusdem Ordinis Cisterciensis, ne in rebus, negociis, ac statu prædictæ Congregationis, ac illius Religiosorum prædictorum ullatenus se ingerere, aut immiscere, præterquam si ad illam se transulerint, & in ejusdem observantia permanerint, nec aliquo modo invicem commiserint, seu hujus Congregationis Religiosi ad dictum Ordinem Cisterciensem transire possint, nec debeant, audeantve, seu præsumant, cum dicta Congregatio pro Reformatione dicti Ordinis instituta sit, non autem Ordo prædictus ipsius Congregationis relaxationi, aut impedimento esse debeat.

§. 7. Atque decernentes, præsentem literas nullo tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, aut alias quomodolibet infringi, retractari, seu invalidari ex quacumque causa, vel prætextu minime posse, sed semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere.

§. 8. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate judicari, definiri, & interpretari debere, irritumque, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit atteri.

§. 9. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, etiam nostris, de non tollendo jure quaesito, D d d

Declaratio: quod Monachi hujusmodi Congregat. non teneantur ad alia Cisterciensis Ordinis instituta.

Prohibitio Abbati Ordinis Cisterciensis Generali & aliis ne de super se intromittant.

Clausula præservativa.

Clausula sublata, &c.

sito, ac de non concedendis indulgentiis ad instar, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac dicti Ordinis Cisterciens. etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini Cisterciens. illiusque Generali, ac aliis predictis Abbatibus, & Superioribus, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus in contrarium praemissorum concessis, ac pluries confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis illorumque totis tenoribus plena, & ad verbum expressa, & individua mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorumque tenores praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die quarta Septembris 1592. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. P. An. I. die 4. Sept.

Ex Regest. in Secretis Brevis.

XXXIV.
Controversia inter Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Paula, Nationum Gallicae, Italicae, atque Hispanicae, super electione Correctoris Conventus in Monte Pincio de Urbe, ad Generale Correctorium Ordinis ejusdem remittitur.

Dilectis Filiis Generali, Provincialibus, & Capitulo Generali Ordinis Minorum S. Francisci de Paula.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecti Filii Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

Inter multiplices, quae nobis incumbunt pastoralis officii curas, illa nos vehementer sollicitat, ut regulares personae, quarum reformationi valde studemus, inter se ipsas dissidentes ad concordiam reduci faciamus, & quietius in via mandatorum Domini progredi valeant, ac gratius suum possint Deo Domino impendere famulatum.

Lites exortas super electione Correctoris hujus Conventus, Congregatio Episcoporum, & Regularium Capitulo Generali decidendas remisit.

§.1. Dudum siquidem in Congregatione Cardinalium super negotiis Regularium, cui Nos, dum essemus in minoribus constituti, intereramur propositis controversiis inter vestri Ordinis Fratres, Nationis Gallicae, Hispanicae, atque Italicae, super Conventu Sanctissimae Trinitatis de Urbe in Monte Pincio ejusdem vestri Ordinis; an videlicet Generalis pro tempore existens in casu suae absentiae Vicarium generalem Ordinarium inibi substituere possit, cui Corrector, & Fratres dicti Conventus, & Or-

dinis parere teneantur. Item an ad Correctoris officium, aliorumque Officialium in dicto Conventu exercendum, quilibet ex dicti Ordinis, & cujuslibet Nationum praedictarum Fratribus eligi a Capitulo, vel ad habitandum ibidem deputari a suis Superioribus valeant; eorundem Cardinalium Congregatio censuit, eas omnes controversias remittendas esse judicio, & definitioni vestri Capituli Generalis, quod, juxta Regulae Constitutiones, & Correctorium vestrum, in praemissis procedere deberet.

§.2. Quod, cum Nobis etiam nunc justum, & aequum videatur; Decretum Congregationis praedictae pro expresso habentes, vobis omnibus, & singulis in virtute sanctae obedientiae, Apostolica auctoritate committimus, & mandamus, quatenus in Generali Capitulo cum primum praesentes vobis fuerint exhibita, super controversiis praedictis, matura examinatione procedatis, eisdemque, prout Regulae, & Constitutiones Correctorii vestri praedicti, a B. Francisco instituti, & per Sedem Apostolicam confirmati, suadebunt, super quo vestram conscientiam oneramus, debitum finem imponatis.

§.3. Nos enim quidquid a Vobis decretum, & definitum fuerit, Apostolica auctoritate, ab omnibus, & singulis praedictarum Nationum, ejusdemque vestri Ordinis Fratribus in posterum observari, & custodiri, perpetuum desuper silentium omnibus imponentes, auctoritate Apostolica, tenore praesentium decernimus, & mandamus.

§.4. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Privilegiis etiam vestro Ordini concessis, ejusdemque Ordinis statutis, quorum omnium, & singulorum tenores pro expressis haberi volumus, aliisque in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris die 9. Septembris 1592., Pontificatus nostri Anno I.

XXXV.

Committitur Nuncio Apostolico apud Imperatorem, ut confirmet quandam permutationem a Gulielmo Bavariae Duce factam cum Abbate Monasterii S. Mauritii super permutatione quarundam decimarum, pro Collegio Societatis Jesu, Civitatis Ingolstadii.

Venerabili Fratri Casari Episcopo Cremonensi, & Sedis Apostolicae apud Casarem Majestatem Nuncio.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§.1. Expositum Nobis nuper fuit pro parte dilecti filii nobilis viri Guliel-

Hoc idem statutum Clemens;

Ratum habens quidquid a Correctorio fuerit decretum.

Contraria tollit.

Dat. die 9. Septembris 1592. An. I.

Ex Regest. in Secretis Brevis.

Gulielmus Dux Collegium Ingol-

lielmi Bavariae Ducis, quod, cum ipse unum Collegium Societatis Jesu in Civitate Ingolstadiensi erigi curaverit, cupiens eidem Collegio de opportuna aliqua subventionem providere, praeter alia ipsi Collegio forsam jam assignata, cum dilecto filio Abbate Monasterii S. Mauritii inferioris Altae, Ordinis S. Benedicti Patavienensis Diocesis, infra scriptam permutationem sub nostro, & Sedis Apostolicae beneplacito fieri concordavit, nempe:

§.2. Cum idem Monasterium quadam decimas in Territorio Ingolstadiensi, quae medietatem omnium decimarum ejusdem Territorii forsam exequant, percipiat, quae terti ad octingentos, vel mille florenos annuatim ascendant, nunc tamen idem Monasterium solum centum quinquaginta florenos, vel circa ex illis percipit; contra vero censum annuum viginti quinque florenorum, cuidam Collegio Scholarium in dicta Civitate Ingolstadiensi, ac pensionem quandam certae vini, frumenti, & aliarum rerum quantitatis, valoris annui sexcentorum florenorum similibus, vel circiter Praefectura Ducali in Diocesi Patavienensi perolvere tenetur; idem Gulielmus Dux decimas hujusmodi, medietatem, quae a centum annis, & ultra pro annuo canone centum quinquaginta florenorum in emphyteusim concessa sunt, ab ipso Monasterio recipere, ipsique Collegio a se fundato applicare, Monasterium vero praedictum solutione census, & pensionis praedictarum eximere, & liberare, ac decimarum ipsarum medietatem sic in emphyteusim dari concessam, & ad idem Monasterium spectantem ab earum emphyteusi sumptibus suis redimere intendit, prout jam forsam redemit in evidentem ipsius Monasterii utilitatem.

§.3. Cumque idem Gulielmus Dux maxime cupiat praemissa omnia auctoritate Apostolica confirmari, & approbari. Nos attendentes, quod a tempore erectionis dicti Collegii uberes in illis partibus Catholica Religio fructus, Deo auctore, perceperit, atque in futurum non minores, speretur, eam esse percepturam, ipsius Ducis pietatis, & religionis studium valde commendantes, certam tamen praemissorum notitiam non habentes, ejusdem Gulielmi Ducis supplicationibus inclinati, fraternitati tuae per praesentes committimus, & mandamus, ut de praemissis te diligenter informes, & si per informationem, eandem permutationem praedictam in evidentem ejusdem Monasterii utilitatem cedere cognoveris, permutationem hujusmodi, auctoritate nostra Apostolica perpetuo confirmes, & approbes, & perpetuae firmitatis robur illi adjicias, nec non decimarum praedictarum medietatem hujusmodi ab ipso Monasterio separet, atque Collegio Societatis Jesu praedicto etiam perpetuo applices, & assignes.

§.4. Non obstante nostra de unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, ac de exprimendo vero valore Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

Quamvis fuerit hujusmodi permutatio.

Clemens committit Nuncio, ut eam approbet, & si rationi congrua fuerit.

Contrariis derogat.

neficii, cui alterum uniri petitur, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permisis fieri prohibent, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictorumque Monasterii, & Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 12. Septembris 1592., Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 12. Septembris 1592. An. I.

XXXVI.

Declaratio praecedentiae Fratrum Praedicatorum Ordinis Sancti Dominici in omnibus actibus, & Processionibus tam publicis, quam privatis, ante omnes Religiosos, tam Mendicantes, quam non Mendicantes, post Canonicos, & Clericos seculares, ac antiquos Ordines Monasticos.

Ad haec habes Constit. CLII. Gregorii XIII. Exposit. Tom. IV. Par. IV. fol. 25., & aliam Pii V. Constit. XLIV. Divina. Tom. IV. Par. IV. fol. 30.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter cetera cordis nostri desiderabilia id intensius exoptamus affectibus, ut controversiarum, ac litium materia inter personas Ecclesiasticas e medio tollatur. Sane Nobis nuper innotuit, quod in Regnis Aragonum, Valentiae, & Cataloniae, ac tota demum Provincia Aragoniae Ordinis Fratrum Praedicatorum, & praesertim in Civitate Oriolen. Civitate nuncupata Alicante, ac loco de Castello della Plana praedicti Regni Valentiae, nonnullae lites, causae, quaestiones, & controversiae inter praedictos Fratres ex una, & alios Mendicantes sive Regulares quoscumque super praecedentia, ac ritu incedendi in actibus, & Processionibus tam publicis, quam privatis, occasione, seu intuitu quarundem literarum felic. record. Gregorii Papae XIII. Praedecessoris nostri in forma Brevis, sub die 15. Julii 1583., quae incipit: Exposit. confectarum, partibus ex altera motae sunt, & moveri, seu oriri facile possunt.

Gregor. XIII. edidit Constitutionem super praecedentia Fratrum Mendicantium.

§.1. Nos considerantes, lites, causas, & controversias hujusmodi, praesertim inter Religiosas personas, quae relictis Mundi vanitatibus, votum suum in humilitatis spiritu Domino Deo nostro perolvere presententur, non modicam infundere labem, populoque scandalum generare, ac in hac Urbe nostra omnium capite, & unde in omnia regimen servari consuevit, eum ritum, & ordinem servari, quod in actibus, & Processionibus tam publicis, quam privatis post Canonicos, & Clericos seculares, & antiquos Ordines Monasticos, Fratres

Hic modo Pontifex extinguit lites desuper exortas.

Ordinis Prædicatorum hujusmodi primum, digniorem, & honorabiliorem locum obtinent, & cæteros alios Fratres Mendicantes, sive alios quoscumque Regulares præcedunt, atque de antiquitate, & præeminetia cujuslibet Ordinis Fratrum Mendicantium, & aliorum Regularium quorumcumque plenam, & indubitam notitiam habentes, ac eorum honoris, & jurium conservationem, ac pacem, & quietem inter eos conservare, & scandala hujusmodi removere, paterno affectu cupientes, ac statum litium, & merita causarum hujusmodi, nominaque, & cognomina Judicum, & colligantium, & eorum jura, & præfessiones, necnon tenorem literarum dicti Gregorii Prædecessoris perinde ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro expressis habentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, super statu Regularium Deputatorum consilio, & Nobis attributa potestatis plenitudine, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, lites, & causas quascumque tam motas, quam movendas, seu quæstionum, & controversiarum materias omnes in quibuscumque instantiis coram quibuscumque Judicibus indecisas pendentes, ad Nos haurum serie advocamus, & penitus extinguimus, & aliis Mendicantibus, sive quibuscumque aliis Regularibus, super his perpetuum silentium imponimus.

§.2. Volumus, & decernimus in prædictis Regnis Aragonum, Valentia, & Catalonia, & tota demum Provincia Aragonia, Ordinis Fratrum Prædicatorum, & præsertim in Civitate Oriolen, & Oppido Civitate nuncupato Alicante, & loco de Castello della Plana hujusmodi, eum ritum, & ordinem inter Fratres Sancti Dominici prædictos, ac alios Mendicantes, sive alios Regulares quoscumque cujusvis Ordinis, vel Religionis existentes servari debere, qui in hac Urbe nostra omnium capite servatur. Videlicet, quod in omnibus actibus, & Processionibus tam publicis, quam privatis, post Canonicos, & Clericos seculares, & antiquos Ordines Monacales, sive qui inceserint, dicti Fratres Ordinis Prædicatorum primum digniorem, & honorabiliorem locum obtineant, ita ut dicti Fratres S. Dominici immediate post modo dictos subsequantur, post quos omnes alii Regulares tam Mendicantes, quam non Mendicantes cujuscumque Ordinis, vel Religionis existant, incedent, & subsequantur, etiam si Ecclesia, Cappelle, Conventus, Domus, & loca regularia dictorum Fratrum Prædicatorum in locis prædictis primo instituta, & fundata non fuerint, prout Nos id de facto observari volumus, & præcipimus.

§.3. Districte in virtute sanctæ obediencie, & sub excommunicationis majoris lætæ sentencie eo ipso per contrafacientes incurrendæ pœna, omnibus, & singulis quorumcumque aliorum Ordinum pro tempore Religiosis, sive Regularibus, inhibentes, ne de cætero præmissorum occasione Ordinem Fratrum Prædicatorum hujusmodi, il-

Præcedentia que concedit Fratribus Sancti Dominici ante cæteros Mendicantes, & non Mendicantes post Canonicos, & Clericos seculares, & antiquos Ordines Monacales.

Et desuper eos molestari prohibet.

liusque Fratres pro tempore existentes, molestare, inquietare, perturbare, aut quoquo modo impedire audeant, vel præsumant.

§.4. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, ac definiti debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Quocirca universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis quibuscumque in dignitate Ecclesiastica constitutis, per præfentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel eorum quilibet per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Prædicatorum fuerint requisiti, eis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præmissa omnia observari, juxta præsentium continentiam, & tenorem, contraditores quoslibet, ac rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.6. Non obstantibus literis dicti Gregorii Prædecessoris, aliisque præmissis, necnon quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Conventuum, Domorum, locorum, & Ordinum Mendicantium, sive aliorum quorumcumque Regularium hujusmodi, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Mendicantibus Fratribus, sive aliis Regularibus quibuscumque, & illorum Superioribus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, etiam Bulla Aurea, Mare Magnum nuncupata contentis, ac Motu simili consistorialiter etiam per modum legis, & statuti perpetui, etiam iteratis vicibus cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis pro tempore in contrarium forsan revocantibus, etiam si in eis caveatur expresse, quod nisi per trinas distinctas literas cum temporis intervallo competenti, terminis distinctis vicibus, illis, quos concernunt, intimandas derogatum esset, aut censetur, concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de eis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore per-

Et ita judicari præcipit.

Executores deputat.

Obstantia tollit.

permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse latissime derogamus, contrariis quibuscumque non obstantibus. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.7. Volumus autem, & dicta auctoritate decernimus, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si fuerint exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 25. Sept. 1592., Pontificatus nostri Anno I.

Transumptis credi jubet.

D.P. An. L. die 25. Sept. 1592.

Ex Reg. in Secr. Brev.

XXXVII.

Confirmatio Privilegiorum concessorum Scholaribus Nationis Germanicæ Bononiæ literarum studiis operam dantibus.

Dilectis Filiis Scholaribus Nationis Germanicæ in Civitate nostra Bononiæ literarum studiis incumbentibus.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proemium.

Singularis devotionis affectus, quem erga Nos Sedemque Apostolicam gerere comprobamini, facit, ut petitiones vestras ad exauditionis gratiam libenter admitamus.

Pius IV. hujusmodi scholaribus nonnulla Privilegia concesserat.

§.1. Cum itaque dudum fel. rec. Pius Papa IV. vos sub sua, ac Beati Petri protectione esse, ac vestros Procuratores proximum post Rectores Universitatis Bononiæ, & Episcopos, ac Protonotarios Apostolicos tam in publicis, quam in privatis actibus locum habere, ipsosque Procuratores Sacre Aule, & Palatii Lateranen. Comitæ Palatinos, ac Nobiles existere, nec non Arma, seu Bases tam durante eorum officio procuratoris, quam cessante, donec ipsi, vel alteri eorum in studio, seu Civitate Bononiæ, degerent, ad instar Rectoris Universitatis Bononiæ, deferre posse, ejusdemque Universitatis Nationis Germanicæ scholaris, quotiescumque Rector Universitatis Bononiæ, consilium convocaret, in eo sponte, & voluntarie non minori fide, & diligentia, quam illi, qui ad hoc juramento, & necessitate adigerentur, tamquam membra dictæ Civitatis comparare, suaque munera, & officia libenter, & fideliter obire valere. Doctores vero, & alios Collegiales dictæ Universitatis Bononiæ, ad promovendum quemcumque ex Scholaribus Universitatis Nationis Germanicæ, quem pro

tempore ejusdem Nationis Procuratoribus pauperem esse, & utriusque, vel alteri jurium sufficienter operam dedisse constitisset, ad Doctoratus, vel Licentiatûræ gradum in utroque, vel altero jurium, more solito, prævio examine, idoneum, & sufficientem repertum, absque aliqua impensâ, ac regalium, seu jurium propterea debitorum, & quomodolibet solvi, seu etiam donari consuetorum, solutione, & alias gratis ubique teneri voluerit.

§.2. Et deinde pia me: Gregorius XIII. Prædecessores nostri eadem, & alia privilegia, exemptiones, immunitates, & commoda quæcumque per alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros vobis concessa approbaverit, & confirmaverit, ac Scholares Germanos literarum studiis in dicta Civitate incumbentes, ad Quadragesima Virorum dictæ Civitatis instar exemptos fecerit, constituerit, & declaraverit, prout in diversis dictorum Prædecessorum desuper concessis literis plenius continetur.

§.3. Nos eorumdem literarum tenores, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso infererentur, præsentibus pro expressis, & insertis habentes, vestris hac in parte supplicationibus inclinati, omnia, & singula privilegia, exemptiones, immunitates, & commoda, vobis, ut præfertur, concessa, confirmata, & approbata, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus.

§.4. Ac insuper vobis, & Scholaribus Germanis pro tempore in Civitate prædicta literarum studiis incumbentibus, ut matriculis vestris tam jam concessis, quam in futurum concedendis, non solum per dictam Civitatem, illiusque statum, & Territorium, uti ad præfens facitis, sed etiam per totum Statum Ecclesiasticum, illiusque dominium, uti, frui, & gaudere libere, & licite valeatis, ac valeant, auctoritate, & tenore præmissis de speciali gratia, concedimus, & indulgemus.

§.5. Nolumus tamen, vos, aut alios pro tempore Scholares Nationis Germanicæ isthic degentes, quod Bononiæ in pauperibus doctorali laurea gratis ornandis conceditur, vobis in aliis Apostolicæ Sedis Academiis licere, minusque eodem jure, quo in Bononiæ ditione, dum Reformatibus status libertatis, eorum met indulgentia circa immunitates equiparamini, frui soletis, gaudere etiam in reliquis domini Ecclesiastici partibus debere, nec præterdere posse.

§.5. Decernentes vos, & Scholares pro tempore existentes prædictos a quoquam desuper quoquomodo molestari non posse, neque debere; Sicque per quoscumque Judices, vel Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, vel eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis au-

Quibus alia Gregor. XIII. addiderat;

Et rata habet Clemens;

Et nova concedit.

Que tamen ad solam Civitatem Bononiensem restringit.

Clausula.

Derogatio contrariorum

anctitate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. §.6. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Civitatis, & status hujusmodi juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, nec non omnibus illis, quae dicti Praedecessores in suis literis praedictis voluerunt non obstaré, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 12. Octob. 1592. An.I.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die 12. Octobris 1592., Pontificatus nostri Anno I.

XXXVIII.

De reductione Monachorum Ordinis S. Basilii in unam Congregationem sub regimine unius Abbatis, & de forma recipiendi Novitios.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium

Quae ad restituendos in pristinum decorem, & dignitatem Ordines regulares in Ecclesia Dei a sanctis Patribus institutos, & collapsam in eis disciplinae praesertim Monasticae observantiam, modis congruis instaurandam, pie, ac provide a Praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus sancita fuerunt, in eis confirmandis, & innovandis, auctoritatem nostram libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Gregor. XIII. Monachos S. Basilii in una Congregatione reduxit sub regimine unius Abbatis, in eius Constitut. CIX. Benedictus T. IV. P. III. fol. 444.

§.1. Quam sane piam cogitationem, Apostolici nostri muneris propriam impensus suscipimus pro salubri directione, & profectu insignis Ordinis S. Basilii, pro cuius reformatione alias fel. rec. Gregorius Papa XIII. Praedecessor noster, per suas sub Dat. Kal. Novembr. Pont. sui Anno VIII. editas literas, primum quidem reductionem Monasteriorum Ordinis praedicti, nec non Priorum, & Monachorum in Congregationem, & Capitulum tunc recens celebratum, ejusque indictionem, & praesidentiam, & in eo factas Abbatis Generalis, & alias tunc expressas electiones de Apostolica potestatis plenitudine approbavit, & confirmavit, atque inter alia statuit, ut Abbas Generalis pro tempore electus, aequè ut alii aliorum Ordinum in Congregationes reductorum Abbates Generales, & Praesidentes, in suis quisque Capitulis, Congregationibus, & Ordinibus, de jure, privilegio, & consuetudine habent, & exercent, habereque, & exercere possunt, plenam, & omnimodam superioritatem, jurisdictionem, & auctoritatem haberet, & exerceret, tam in ea omnia, quae in Italia, & Regnis utriusque Siciliae sunt, quam etiam in alia Provinciae Hispaniae, paulo ante per eundem Praedecessorem in Regnis Hispaniarum instituta, & prorsus in cetera quaecumque Monasteria, Domos, & loca in eadem Provincia sub regula S. Basilii eateenus erecta, & in posterum erigenda, eorumque Abbates, Conventus, Monachos, & personas, quae pridem cum Monachis ejusdem Ordinis S. Basilii in Italia existentibus, & eorum Congregationi praedictae, sub obedientia inde futuri Abbatis, seu Vicarii generalis ejusdem Congregationis, idem Gregorius Praedecessor perpetuo conjunxerat, eaque necnon Visitatorem ejusdem Provinciae Hispaniae, Abbati, seu Vicario generali Congregationis hujusmodi in Italia pro tempore eligendo subjecerat, & ab eo dependere decreverat inter alia, quemadmodum in ejusdem Gregorii Praedecessoris diversis literis, prioribus videlicet Kal. Maii, secundo, posterioribus vero 8. Kal. Junii, sexto Pontificatus sui annis Dat. plenius continetur.

§.2. Jussit praeterea ipse Gregorius Praedecessor universos, & singulos ejusdem, &c. Omittitur residuum, quia ipsa Bulla habetur sup. in loco cit. in rubr.

Aliaque statuit ibidem

§.3. Cum autem sicut dilectus filius noster Julius Antonius Tit. S. Bartholomaei in Insula Presbyter Cardinalis S. Severinae nuncupatus modernus ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, Nobis nuper exposuit, ex literis superius expressis, quae suam magna ex parte effectum sortita fuerunt, non mediocriter utilitas, & fructus spiritualis ad reformationem ejusdem Ordinis proveniret, & tamen adhuc multa reliqua sint, propter quae valde expedit easdem literas debite executioni, omnino, atque integre demandari; Nos, quibus summopere cordi est, quantum nostra pastoralis vigilantia eniti possumus, modis omnibus procurare, ac deo juvante efficere, ut ejus Ordinis Religiosi in dies optimos, & felicissimos in viis Domini progressus faciant, atque uberrimos in Sancta Ecclesia fructus, majorum suorum, & praecipue Sancti eorum Patris, & Patriarchae Basilii exemplo proferant, Motu proprio, & ex certa scientia, ac deliberatione nostra, suprascriptas Gregorii Praedecessoris literas, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis, & in eis contenta quaecumque, ac potissimum, quae illarum vigore circa distinctionem, mensae Conventualis a mensa Abbatiali, nec non dismembrationem, & divisionem partis bonorum, proprietatum, & jurium a Monasteriis, & Archimandritatibus praedictis, illorumque pro mensa conventuali hujusmodi applicationem, & appropriationem ab ipsi Gulielmo, quamdiu in humanis egit, & deinde Julio Antonio Cardinalibus Protectoribus, vel de eorum mandata haecenus gesta sunt, vel quae posthac per eundem modernum, ac pro tempore existentem Protectorem gerentur, necnon statuta, seu Constitutiones haecenus per dictam Congregationem, seu Monachos in Capitulis generalibus facta, seu edita, ac de

Hic modo Pontifex ea approbat, cum omnibus inde sequitur.

Protectoremque Ordinis praemissorum exequutorem deputat.

ejusdem Julii Antonii Cardinalis Protectoris mandato per viros religiosos, eruditos, & pios revisa, examinata, & ab ipso approbata, ex nunc, prout ex tunc, & e contra, Apostolica auctoritate tenore praesentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, eaque praesentis scripti patrocinio communimus; Supplentes omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui intervenerint in eisdem.

§.4. Ac nihilominus eidem Julio Antonio Card. moderno, & pro tempore existent. Protectori, per Apost. scripta mandamus, plenamque per praesentes tribuimus facultatem, ut per se, vel alium, seu alios, etiam si videbitur, dicti vel alterius Ordinis Religiosos, ad integram executionem earundem literarum, juxta illarum formam, & tenorem, praesertim quoad institutionem mensarum Conventualium, & separationem bonorum, proprietatum, & jurium a mensis Abbatialibus, ubi opus erit, ac alias in omnibus, & per omnia procedat, atque in omnibus, & singulis superius expressis, & aliis, quae in literis praedictis, etiam nominatim ipsi Gulielmo Cardinali concessae fuerant facultatibus, tam quoad negotia jam coepta, quam quoad non coepta, ubi quando, & quoties opus fuerit, seu expedire judicaverit, libere, & licite utatur, perinde ac si haec ipsa sibi ab initio expresse mandata, tributa, & nunc harum serie de novo singulatim concessa fuissent.

Novitios eorum modo recipi indulget, non obstante Const. CXII. Cap. de Sinciv. Tom. IV. P. IV. fol. 376.

§.5. Quoniam vero, si quando contingeret recipi Novitios aliquos sexdecim annis majores, & in ea Provincia capitulum Provinciale, aut numquam celebraretur, aut admodum raro, tunc sane nimis incommodum esset, tum ob hujusmodi causam, tum propter Monasteriorum paucitatem, & locorum intervalla, quibus inter se distuncta, & remota sunt Generalis, aut Provincialis Capituli celebrandi tempus expectare, & alias servare formam in Constitutione pia mem. Sixti Papae V. Praedecessoris nostri, super modo admittendi Novitios ad habitum regularem, & ejusdem Sixti Praedecessoris declaratoria postmodum edita, praescripta. Nos unicuique Priori, seu Praelato cujuslibet Monasterii, Prioratus, Domus, aut loci Regularis, & Conventualis dicti Ordinis, ut de consilio, & consensu duorum aliorum ejusdem Congregationis Priorum, seu Praelatorum, qui vicinioribus Conventibus praesuerint, nec non Conventus, sui Monasterii, seu Prioratus, aut Domus, vel loci, Novitios etiam sexdecim annis majores, alioquin tamen habiles quoadmodum ad habitum Regularem ejusdem Ordinis S. Basilii recipere, & admittere, etiam Capituli Provincialis, aut Generalis, vel cujusvis alterius licentia, approbatione, aut consensu non requisito, ac Novitiis ipsis, ut postquam, ut praesertur, recepti fuerint, inibi permanere, & legitimo tempore post annum probationis, professionem emittere libere, & licite valeant, potestatem, & licentiam, auctoritate, & tenore

praemissis concedimus, & impartimur.

§.6. Non obstantibus praemissis, ac nostris de unionibus committendis ad partes, ac valore fructuum exprimendo; necnon de non tollendo jure quaesito, ac generalis & uniones perpetuas, nisi in casibus a jure praemissis fieri prohibentis, novissime celebrati Lateranen. Concilii, ac recor. mem. Innocentii IV., quae incipit, Volentes, & Bonifacii VIII. Roman. Pontificum de una, & in eodem Concilio generali edita de duabus dietis, ac praedictis ejusdem Sixti Praedecessoris, aliisque Apostolicis Constitutionibus, necnon Monasteriorum, & Ordinum praedictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis, & Ordinibus, eorumque Superioribus, & personis, etiam Monasteria, & Archimandritatus ejusdem Ordinis in commendam obtinent, per quoscumque Rom. Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & eandem Sedem etiam per modum statuti perpetui, ac iniiti, & stipulati contractus, ac alias sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, & in specie etiam ab immemorabili tempore quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, ac etiam usu receptis, ac quocumque tempore factis, & promulgatis, tam quae alias ipse Gregorius Praedecessor in suis literis praedictis voluit, & decrevit non obstaré, quam quibuscumque aliis indulgentiis, & literis Apostolicis, specialibus, vel generalibus. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio habenda, & quavis alia ad hoc requisita forma servanda foret, tenores hujusmodi pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum, forma in illis tradita ad unguem servata, insertis habentes illis alias in suo robore permanentibus, hac vice, & ad effectum praesentium dumtaxat, specialiter, & expresse Motu simili derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque: aut si Commendatariis, & personis praedictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, & de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Contraria submovet.

Exemplis eorum di jubet.

§.7. Postremo volumus, ut earundem literarum exempla etiam impressa, Notarii publici manu subscripta, & Praelati Ecclesiastici sigillo obdesignata, eandem illam prorsus fidem ubique locorum, in judicio, & extra illud faciant, quam ipsaemet praesentes facerent si forent exhibitae, vel offensa.

Nulli ergo omino hominum &c. Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Quarto Kal. Nov. Pontif. nostri Anno I.

Dat. P. An. I. die 29. Octobris.

Infir-

Institutio Congregationis S. R. E. Cardinalium super gratiis, & remissionibus bannitorum, & criminoforum hominum Status Ecclesiastici, eorumque complicum, & fautorum.

Hanc facultatem gratiandi alias Pontificum reservatam fuisse, constat ex Const. XXXII. Pii IV. Nuper Tom. IV. Par. II. fol. 66., & 68. De materia autem bannitorum, & exulum, ac receptorum, & fautorum, vide in Const. IX. Tom. IV. Par. IV. fol. 109. Sixti V. Hoc nostri.

Dilectis filiis nostris Antonio Maria S. Maria de Pace Salvato, necnon Mariano S. S. Marcellini, & Petri Titularum Presbyteris de Camerino, & Alexandro S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinalibus Montalto nuncupatis.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecti filii nostri Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cardium.

IN regendis Populis S. R. E. temporali ditioni subiectis, quorum curam, & tutelam Nobis potissimum divina providentia commisit, eam duximus rationem ineundam nostrae pastoralis sollicitudini maxime consentaneam, ut peccantes quidem, & in peccato perseverantes, publica praesertim quietis perturbatores, iustitiae gladio Nobis ipsius Domini auctoritate tradito coercemus, poenitentibus vero, & ad cor reversis paternae clementiae, & misericordiae viscera non claudamus.

Causa huius Cognitionis.

§. 1. Horum utrumque, vel ab ipso nostri Pontificatus initio spectantes, cum Provinciis universas, & Populos ejusdem Romanae Ecclesiae, a numerosa Exulum, Latronum, Sicariorum, aliorumque sceleratorum hominum multitudine, omni facinorum genere miserandum in modum vexatas invenissemus, coacti fuimus magnis laboribus, & impensis, adversus perditorum hujusmodi hominum pervicaciam, atque impoenitentiam, iustitiae severitatem dolenter quidem, sed necessario exercere. Cumque jam plerisque ex famosis latronum ducibus, eorumque impiis sectatoribus divina favente gratia, & nostrorum militum opera captis, profligatis, aut de medio sublatis, publicam, quam votis omnibus optabamus, tranquillitatem, Deo adjutore, consecuti simus, ad eam solidius firmandam, stabiliendam, & conservandam, non mediocriter pertinere existimavimus, nunc vicissim iis, quae superfluerunt reliquiis nefariorum hominum, qui humiles, & poenitentes peccatum suum agnoverint, Apostolicae clementiae suum aperire, ut eos quantum in nobis est, a via perditionis ad viam salutis revocatos, Christo Domino, & Patriae salubriter lucremur. Cum igitur intel-

ligamus plurimos ex subditis nostris in illa superiorum temporum calamitate, sive metu, exulumque minis territos, sive amicitia, necessitudine, aut propinquitate per-motos, sive privatarum inimicitiarum occasione impulsos, ut asecras, & propugnatores habere viderentur, aut quibusvis aliis causis inductos, cum supradictis exulibus, sicariis, facinorosisque hominibus versatos esse, eosque domo, & hospitio recepisse, cibaria praebuisse, eisque variis modis fuisse, alios etiam cum delictorum interdum gravium sibi conficii forent, ut legum, & iudicium severitatem vitarent, ad societatem, & contubernium eorumdem perditorum, quasi ad asylum confugisse, nec defuisse aliquos, qui vel sola animi levitate, & juvenili furore impulsus, ad ostentandum animi, aut corporis robur, vel forsitan inopia, & fame oppressi, & fere quotidianis per ipsos facinorosos latrones ubique impune grassantes, sibi suoque tenui patrimonio illatis damnis, ad extremam toleranda vitae desperationem adducti se eisdem scelestis comites adjunxerint. Quibus partim jam damnatis contumacia nomine, partim nondum manifesto deprehensis, si praeterita culpa abolenda, ac venia, & absolutionis ex Pontificia nostra benignitate consequenda spes aliqua tribueretur, non plane arduum, nec difficile, foret illos, veteri malitiae fermento expurgato, ad veram poenitentiam, Christianam vitam, & bonam frugem revocari.

§. 2. Nos illius vices, licet imparibus meritis, gerentes in terris, qui superbis resistit, humilibus dat gratiam, paternum erga subditos nostros animum, praecipuumque caritatis affectum, modo ex corde respiciant, suscipere, eisque nec gratiam poenitus denegare, neque rursus impunitatem sine ullo defectu largiri decrevimus. Quare de vestra singulari prudentia, consilio, & integritate plurimum in Domino confidentes, circumspeditione vestra, & duobus saltem ex vobis conjunctim procedentibus, plenam, & liberam facultatem, auctoritatem, & potestatem per praesentes tribuimus, omnes, & singulas utriuslibet sexus personas, tam in hac Alma Urbe nostra, quam in aliis quibuscumque Provinciis, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis, Nobis, & Apostolicae Sedi, tam mediate, quam immediate subiectis, & si eorum incolae non sint, & ad illa quoquomodo declinaverint, quae commercium cum cuiusvis generis bannitis, homicidis, sicariis, aliisque supradictis facinorosis hominibus habuerint, eos quoquomodo receptaverint, vel eisdem cibum, potum, pecunias, vestimenta, pulverem, pilas plumbeas, plumbum, arma, & alia necessaria subministraverint, literas, & nuncios eisdem miserint, sive ab eis acceperint, aut equos commodaverint, atque adeo ipsos etiam latrones publicos, viarum grassatores, sicarios, bannitos, & exules, eorumque fautores, & receptatores, etiam cum ipsis bannitis delictorum complices, socii, participes, & in delictis pa-

Facultates Cardinalium deputatorum, super remissionibus bannitorum, eorumque complicum, & fautorum.

tran-

trandis, vel bannitorum opera usi fuerint, vel eis auxilium, consilium, & favorem praeriterint, tam si dictis de causis delati, processati, inquisiti, & in contumaciam, seu alias condemnati sint, quam etiam antequam delicta ipsa in iudicio deducantur, & ante coeptum processum in quacumque instantia, etiam de quibus nulla omnino ad Curiam notitia pervenerit, tam laicos, quam clericos, & Presbyteros seculares, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium regulares, cuiuscumque dignitatis, gradus, & conditionis fuerint, etiam ipsi delinquentes jurisdictioni Episcoporum, vel cuiuscumque alterius Curiae Ecclesiasticae subiecti sint, & causa ipsa, & crimina ad forum Ecclesiasticum pertineant, & in eo processus coepti, & formati, & forsitan etiam condemnationes sequuta fuerint, qui de admittis dolentes ab intimis, & a similibus abstinere proponentes, per se, vel Procuratorem, aut consanguineos, vel affines, aut alios pro eis agentes, veniam humiliter petierint, ab homicidio etiam voluntarii, ac etiam multiplicati, & aliis quibuscumque atrocibus, gravissimis, & enormissimis criminibus, excessibus, & delictis ab eis commissis, etiam si talia essent, quae majori, magisque speciali expressione indigerent, necnon excommunicationis, aliisque censuris, & poenis Ecclesiasticis, quas propterea incurrerunt (haeresis, & laesa Majestatis in primo capite criminibus dumtaxat exceptis) in utroque foro, si propter paupertatem, aut alias, vobis videbitur gratis absolvi, & liberandi, capitique, & ultimi supplicii, exilii, etiam perpetui, confiscationis bonorum, non tamen Fisco incorporatorum, aliasque poenas temporales, corporales, & pecuniarias, tam per nostras, quam etiam dictorum Praedecessorum nostrorum Constitutiones, ac alia adversus talia perpetrantes quomodolibet inflicta, arbitrio vestro remittendi, commutandi, & moderandi, sive cum illis, quos pro absolutione, & gratia huiusmodi obtinenda, ad nos remittendos duxeritis, componendi, & certam eis vestro arbitrio compositionem taxandi, eosdemque, si aut postquam pacem ab haeredibus, vel propinquis occisorum habuerint, seu partibus laesis satisfecerint, ac alias, prout vobis visum fuerit, ad patriam, famam, honores, & bona, non tamen Fisco incorporata, necnon in pristinum, & eum, in quo ante commissa delicta erant, statum plenissime restituendi, omnemque inhabilitatis, & infamiae maculam, seu notam ab eis omnino abolendi, processum quoscumque contra eos in contumaciam, vel alias quomodolibet formatos cassari, & aboleri mandandi. Necnon universis, & singulis Provinciarum, Civitatum, & locorum dicti Status Ecclesiastici Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Recloribus, Locatenentibus, Potestatibus, aliisque omnibus Iudicibus Ordinariis, delegatis, & personis cuiuscumque dignitatis, ordinis, & conditionis, quavis auctoritate fungentibus, ne sic absolutos molestare, Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

inquietare, vel perturbare audeant, inhibendi, quinimmo ut processus, decreta, bannimenta, aut condemnationes, & acta quaecumque contra eos facta gratis omnino cassent, & aboleant, praecipendi, ceteraque omnia faciendi, & exequendi, quae in praemissis, & circa ea necessaria fuerint, & opportuna.

§. 3. Volentes, & Apostolica auctoritate decernentes, quod omnes ii, quibus gratias, absolutiones, remissiones etiam per modum compositionis vigore praesentium per vos concedi contigerit, & eorum uniusquisque idoneas cautiones, & fideiussiones de se representando, sub poenis, & infra tempus arbitrio vestro declarandum, praestare teneantur, aut si propter inopiam id fieri nequeat, alias arbitrio vestro ad cavendum pariter, sive ad se obligandum saltem cum juramento de se representando, tam ipsi, quam pro iis consanguinei, vel affines propinquiori gradu conjuncti cogi, & compelli possint, & debeant. Quae quidem cautiones, obligationes, aut fideiussiones non temporales sint, sed perpetuo durent, nec unquam ex quavis causa etiam juridica quoquam quavis dignitate, vel auctoritate fungente, nisi de speciali gratia Romani Pontificis manu signata, cassari, aboleri, aut quisquam ab earum vinculis eximi, vel liberari valeat, quin potius omnes, & quaecumque abolitiones, aut liberationes, si quas forsitan de facto attentari contigerit, nullius sint roboris, & momenti, nec cuiquam suffragentur, quominus persona praedicta, ut prius obstricta remaneant, & eventiente casu ad observantiam promissionum arctari, & compelli possint.

Gratiati ab eis caueant de se representando, & pro eis etiam consanguinei cogantur.

§. 4. Insuper declaramus, instrumentis tantum authenticis conscribendis per Tabellionem, seu Notarium publicum vestro iussu coram testibus, ut moris est, super huiusmodi gratiis, absolutionibus, aut compositionibus per vos faciendis rogatum, nec alias plenam, atque indubitam fidem, in iudicio, & extra illud adhiberi, idque ad probandum facultatem vobis per praesentes attributam sufficere, nec ipsarum praesentium insertionem, nec aliud omnino admodum requiri.

Instrumenti publici Notarii has gratias plene probet.

§. 5. Neque absolutiones, & gratias supradictas, ac quaecumque decreta, per vos vigore praesentium gesta, de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, intentionis nostrae, vel alio quovis defectu notari, impuguari, invalidari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci posse, sed illa perpetuo valida, & efficacia fore. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis aliter iudicandi facultate, iudicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Gratiati de subreptione, & obreptione, minime notari possint.

§. 6. Ipsum vero Notarium, seu Notarios, tam a vobis ad praemissa adhibendos, quam in partibus de abolitionibus, & cassatione.

Notarii in praedictis merces moderata sit.

E e e.